

og en mor, som levede adskilt. Det er jo almindelig praksis i vores samfund, at folk går fra hinanden, og det er også almindeligt, at den ene forælder er meget fraværende.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Fru Vibeke Peschardt siger, at det er selvfølgelig det ideelle, men det kan vi ikke gøre noget ved, og så må vi lade tingene gå deres gang, og man vil end ikke fra radikal side være med til at lade den lovgivende myndighed sige, hvad man ønsker at fremme. Det Radikale Venstres ordfører siger altså, at når folk ikke vil overholde loven, må vi jo bøje os for det, og dermed vil man end ikke være med til at sende det signal herfra, at et flertal i Folketinget mener, at det er det ideelle, og at det er det, vi skal søge at fremme.

Men da vi skal lave regler som lovgivende myndighed, må vi selvfølgelig også efter min opfattelse have lov til at markere: Hvad er det, vi skal prioritere? Det er en moralsk og etisk diskussion, men har Folketinget ikke både ret og pligt til en gang imellem at trække en linje mellem det, der er ligegyldigt, og det, der er afgørende her i dette samfund?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jo, det har Folketinget naturligvis lov til at gøre, og det har det jo også gjort. Jeg synes bare, det er de forkerte signaler, der bliver sendt.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal indledningsvis understrege, at jeg taler på egne vegne. Fremskridtspartiets folketingsgruppe er fritstillet i dette spørgsmål, da det er et spørgsmål af meget høj etisk karakter. Hvordan gruppens medlemmer vil stille sig til forslaget, vil vise sig ved tredjebehandlingen, når der skal stemmes endeligt om forslaget, men jeg kan røbe, at der er såvel medlemmer, som er imod forslaget, som medlemmer, der er for forslaget.

I det oprindelige forslag fra ministeren var denne bestemmelse ikke med, men fordi der kom en stribe af ændringsforslag ved såvel andenbehandlingen som tredjebehandlingen, nåede man frem til en § 3, som indeholdt dette forbud. Under alle afstemningerne – og der var ganske mange, både ved anden- og tredjebehandlingen – er jeg ret overbevist om, at mange folketingsmedlemmer mistede fodfæstet under-

vejs. Da man efter andenbehandlingen så, hvad alle ændringsforslagene havde resulteret i, var det jo nødvendigt at tage forslaget tilbage til udvalget og endnu en gang fremsætte en stribe ændringsforslag, og en række af ændringsforslagene var rene konsekvenser af, at man lige pludselig stod med et helt andet forslag.

Med andre ord: Jeg er overbevist om, at resultatet blev ministerens forslag fra sidste folketingssamling. Jeg er ikke sikker på, at det i alle detaljer har hele Folketingets opbakning, og derfor var jeg indstillet på at være medforlagsstiller til dette forslag til en lille, men betydningsfuld ændring af loven.

Det, der virker absurd og er blevet sagt adskillige gange af andre ordførere, er jo, at som lovgivningen er skruet sammen i dag, må alle foretage insemination undtagen de, der egentlig er uddannet til det, nemlig lægerne. Det er en noget absurd situation at komme i, at det er ulovligt for de mennesker, der har forstand på at gøre det, men for de mennesker, der ikke har forstand på det, er det fuldt lovligt at gøre det.

Det, der også for mig at se virker lidt besynderligt, er, at ifølge den gældende lovgivning må enlige gerne adoptere; men de må altså ikke få en kunstig befrugtning foretaget under kontrol og med den sikkerhed, der ligger i, at en læge foretager den kunstige befrugtning.

Som udgangspunkt er jeg tilhænger af, at vi har muligheden for kunstig befrugtning. Jeg er glad for, at vi har den orden, og derfor skal vi også gå skridtet videre efter min klare overbevisning. Min klare overbevisning er, at kunstig befrugtning er i orden, og jeg vil derfor ikke blande mig i, hvordan de forskellige familiemønstre ser ud i Danmark, og jeg vil heller ikke modsætte mig kunstig befrugtning af enlige kvinder.

Det, man så kan diskutere, og som også flere ordførere har været inde på, er: Jamen hvad med børnene? Hvad er det for en barndom, børnene får? Hvad er det for en opvækst, børnene får? Der er ingen tvivl om, at også jeg helst ser, og at det ideelle må være, at barnet har såvel en mor som en far, men forslaget her betyder jo ikke, at flere vil vælge at være enlige. Forslaget betyder ikke, at flere vil vælge at være lesbiske. Det er jo en situation, de er i under alle omstændigheder, og derfor er det forkert at sige, at dette forslag vil betyde, at færre vil blive fædre. Det er jo ikke tilfældet. Tilfældet er – i hvert fald for langt hovedpartens vedkommen-